

[Lilli Gyldenkilde.]

de store institutioner. Derimod tilslutter vi os uforbeholdent de afsnit, der handler om personaleforøgelse.

Efter udbygningsplanerne skal der de næste 5 år spares 86 mill. kr. inden for forsorgen på grund af udtyndingen. Af disse skal 42 mill. kr. anvendes til støtteforanstaltninger til de udflyttede. Vi mener ikke, der kan spares penge på udtyndingen. Vi ved, at de mennesker, der flytter ud, har brug for megen menneskelig støtte, samtidig med at de mennesker, der bliver tilbage, er de mest handicappede, der derfor har brug for flere personaletimer pr. klient, end det nuværende klientel har.

I konsekvens af vor indstilling mener vi, at afdelinger, der skal forberede åndssvage på udflytning, ikke skal ligge inden for centralinstitutionens rammer, men uden for. Derudover mener vi, at hver udslningsafdeling bør have selvstændig økonomi, hvor medarbejdere og klienter i fællesskab kan administrere, ligesom vi støtter personaleforbundets krav om, at de enkelte afdelinger bør være selvstændige enheder.

Som sagt ønsker vi, at der bruges penge til disse mennesker, men ikke på den måde, at det system, de lever i, låses fast, men tværtimod så systemerne nedbrydes.

Der er derfor dele af forslaget, vi støtter, og dele, vi gerne vil drøfte, når vi nu skal have forslaget til udvalgsbehandling.

Grethe Philip (RV):

Åndssvageforsorgen er så langt vores største særforsorgsområde, og det er vel også det område, der på mange måder har været længst tilbage, hvor der har været de største mangler, men også det område, som vi har sat mest ind på at forbedre.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at det radikale venstre prioriterer åndssvageforsorgen og forbedringer inden for det område meget højt. Det har vi gjort hidtil, og det har bl. a. vist sig i sparerunderne, hvor vi har fritaget åndssvageforsorgen for særbesparelser. Vi vil også i fremtiden prioritere åndssvageforsorgen højt.

Men når man nu ser på dette forslag til folketingsbeslutning og ser på den debat, vi har haft her, så må man vel sige, at den ærlig talt ikke har bragt meget nyt frem, og jeg mener heller ikke, at den på nogen måde beforder

udviklingen inden for åndssvageforsorgen. Vi har løbende haft drøftelser med socialministeren om åndssvageforsorgens forhold, og det mener jeg vi skal fortsætte med; det har været meget værdifuldt.

Socialudvalget har været ude på institutioner og skal i nær fremtid igen ud på en institution. Også det er meget værdifuldt.

Men når et enkelt parti som det kommunistiske parti fremsætter et sådant forslag, så ser jeg egentlig ikke, at det har noget andet formål, end at partiet forsøger at markere sig og give indtryk af, at det i særlig grad varetager de åndssvages interesser. Jeg kan egentlig heller ikke se andet, når jeg ser på ordvalget. Jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører, der også nævnte, at man får et meget ubehageligt indtryk af, at kommunisterne egentlig ikke er ude på en virkelig grundig og bred gennemgang af åndssvageforsorgens forhold og prioritering af, hvor man skal sætte midlerne ind, men prøver at arbejde sig frem med nogle ting. Jeg har også en fornemmelse af, at forslaget er præget af en ganske bestemt gruppe af medarbejders synspunkter, nemlig den gruppe medarbejdere, der for alt i verden vil have, at man skal bevare institutionerne, at der ikke må være nogen form for personalenedsættelser uafhængigt af antallet af klienter på institutionerne, og at det i det hele taget er dér, alle kræfter skal lægges.

Jeg er uenig i denne holdning. Jeg mener, at den udvikling, vi har været inde i med en udslning af patienter, er den rigtige. Naturligvis er den ikke problemfri, men det er alligevel den vej, vi skal gå, og det må nødvendigvis føre til, at de store institutioner nedskæres; de skal moderniseres, men samtidig skal de have færre klienter, og personaleantallet må nedsættes. Dette kan udmærket forenes med, hvad jeg også mener en tidligere taler sagde, at man har et større medarbejderantal pr. klient. Det er klart, at når det bliver et tungere klientel, man har tilbage, må også medarbejderantallet pr. klient være højere, men det er ikke ensbetydende med, at den samlede medarbejderstab skal forøges. Det er jeg uenig i.

Jeg mener, som det hele ligger, at det er et meget tendentiøst oplæg, som vi ikke kan gå ind for, men jeg vil gerne understrege, at vi meget gerne deltager i brede overvejelser om åndssvageforsorgens fremtid. Jeg synes, der er uhyre store problemer, der er meget store